

OSNOVNA AKCENTUACIJA
BIOGRADA NA MORU I NJEGOVE OKOLICE

Biograd na moru i sva naselja oko njega na kopnu uz obalu i na otocima pripadala su prije čakavskom dijalektu, pa su sva ta naselja zajedno s Biogradom imala u svojoj osnovi potpuno proveden troakcentnatski sistem. Imala su dakle tri stara akcenta na starome mjestu uglavnom onako, kako su ih stari Hrvati donijeli sa sobom iz pradomovine, i to: $\acute{}$, $\hat{}$ i $\tilde{}$.

O akcentuaciji toga kraja nije dosada nitko posebno pisao. Rešetar u svom radu »Die čakavština und deren einstige und jetzige Grenzen« (Archiv für sl. Phil. XIII, 1891, str. 179–180) govori o govoru Biograda, njegove okolice na kopnu i na susjednim otocima. Na str. 180. stoji »Auf dem Festlande ist der ča-Dialekt fast verschwunden . . . Von dem einst hier herrschenden ča-Dialekte blieben noch in einigen Ortschaften neben dem erwähnten *šč* auch der ältere gen. pl. und der ältere Accent.« Mjesta na kopnu, u kojima su te jezične osobine, prema Rešetaru, jesu ova: Bibinje, Sukošan, Turanj, Biograd, Pakoštane i Zlo-sela. Na str. 179. navodi, da se u mjestu Pašmanu na istoimenom otoku i u Vrgadi govori štokavski. Stare akcente kao *vodà*, *ženà* i stariji gen. pl. kao *žên*, *volòv* na otoku Vrgadi pripisuje Rešetar utjecaju čakavskog dijalekta.

Prof. B. Jurišić pisao je u Nast. vjesniku za god. 1936/37. na str. 86.–96. i 174.–184. o govoru maloga otoka Vrgade, na kome je samo jedno mjesto istoga imena. On je prikazao samo glasove, ali se iz datih primjera može barem u krupnim crtama rekonstruirati akcentuacija toga mjesta. On je u uvodu s pravom odbio Rešetarovu tvrdnju, da je vrgadinski govor štokavski i pretpostavku, da su neki stariji akcenti i kratki gen. pl. nastali pod utjecajem čakavskoga dijalekta. Potpuno se slažem s Jurišićem, koji apodiktčki tvrdi, da je vrgadinski govor od starine čakavski, a neke štokavske crte mogle su biti unesene s kopna

preko Biograda, gdje je sjedište općine, ili preko Pakošтана, gdje je sjedište pošte. Iz toga slijedi, i po priznanju Rešetarovu, da se ne samo na otocima nego i na kopnu nekada govorilo isključivo čakavskim dijalektom. To je uostalom poznato i iz stare književnosti i ostalih kulturnih spomenika pisanih u Zadru i okolici u XIV., XV., XVI. i XVII. stoljeću. Danas je stara akcentuacija barem na kopnu znatno poremećena pod utjecajem štokavskoga dijalekta u biogradskom zaleđu. Stanovnici svih mjesta od Zadra do otoka Murtera imaju na kopnu preko brda svoja polja, na koja idu i koja obrađuju svakoga dana. Tamo se sastaju sa štokavcima, dobrim dijelom Srbima ijekavcima, koji imaju novoštokavsku akcentuaciju. U neka se mjesta uz more spustilo više porodica iz zaleđa osobito u mjesto Krmčinu i u neposrednu blizinu Biograda. To nije ostalo bez utjecaja ne samo na akcentuaciju nego i na glasove, a ponešto i na oblike.

U ovom radu želim upozoriti samo na osnovne crte akcentuacije u mjestu Biogradu i njegovoj neposrednoj okolici na kopnu i na susjednim otocima, a detaljniju razradu spremam u posebnim radovima o govoru Ugljana, Pašmana i Murtera.

U Biogradu na moru imamo danas, osobito u govoru mladih ljudi ispod 60 godina, troakcenatski sistem: stari " i ~ i novi štokavski '. Dva stara akcenta (" i ~) mogu stajati kao u prahrvatskom ili praserpskom jeziku na svakom slogu u riječi, samo ne na zadnjem otvorenom slogu: *kūvati, gīnuti, vēsel, čūvāti, udovīca, starešina, čovīk* gen. *čovīka, potōk, bančič, zubīč, udōvāc* gen. *udōvca, vēnāc, prāsāc, komšīlūk*. U gen. mn. možemo imati kratkosilazni akcentat i na krajnjem otvorenom slogu: *sestārā, ovācā, vesālā* pored *sestāra, ovāca, vesāta*. I u nekih glagola možemo ga još čuti na istome mjestu u 3. l. mn.: *strižū, vūčū, tūčū* pored: *strižu, vūcu, tūcu*. Pored dvaju starih akcenata, koji se još danas nalaze uglavnom na starome mjestu, imamo i novi štokavski dugouzlazni akcentat (').

Sa krajnjeg otvorenog sloga pomakao se kratkosilazni akcentat " na prethodni, ako je taj dug, po pravilu novoštokavske akcentuacije: *srida, pētka* gen. jedn.: nom. *pētāk, rāna* (= hrana), *striže, vūče, sūca* gen. jedn.: nom. *sūdāc, fāla, vīno, pīsmo, klišta*. Tako je učinjen početak prelaženju sa stare akcentuacije troakcenatskog sistema na novu četveroakcenatskog sistema. Teoretsko tumačenje te pojave izneseno je u »Filologiji«. ¹ Ako je prethodni slog kratak, akcentat se na nj sa krajnjeg otvorenog sloga također pomakao, i opet kao dugouzlazni: *pōpa* gen. jedn.: nom. *pōp, séstra, tēta, žena, vėslo, sēdlo, sēlo, stāblo, dalēko, širōko, dunbīna, starīna, visīna, nizīna*. ² To pomicanje nastalo je pod utjecajem primjera, u kojima je prethodni slog bio dug.

¹ *Filologija*, knj. I. Zagreb 1957., str. 59-75.

² To je t. zv. kanovački akcentat, koji se javlja više manje duž cijele istarsko-dalmatinske obale do Dubrovnika redovno na kopnu, gdje se stara akcentuacija sastala s novom. Isp. M. Hraste »O kanovačkom akcentu u Hrvatskoj«, *Filologija I*, str. 59.-75., Zagreb 1957.

Pomicanje kratkosilaznog akcenta " tipa *srida* < *sridà* i *séstra* < *sěstrà* imamo i u svim mjestima na kopnu u blizini Biograda na zapadu i na istoku počevši od Bibinja pa dalje u Sukošanu, Turnju, Filip-Jakovu, Pakoštanima, Pirovcu (Zloselima). Takvo pomicanje imamo u cijelosti i u Tijesnom, glavnome mjestu na otoku Murteru, koje samo pomični most dijeli od kopna. U govoru ostalih mjesta na otoku Murteru to može biti samo slučajna gotovo izuzetna pojava, koju katkada možemo čuti od mlade generacije osobito u selu Jezerima nedaleko Tijesnoga. Na otoku Pašmanu čuo sam ga samo u trosložnim imenicama ženskoga roda tipa: *dunbina*, *visina*, *nizina*. U svim ostalim slučajevima kratkosilazni akcentat " ostaje na svome starom mjestu: *pōp*, *prēda*, *istina*, *potōk*, *jezīk*, *čovīk*, *nosīč* gen. *nosīća*, *putīč* gen. *putīća*, *štīpāti*, *oprāštāti*, *četvrtāk*, *sinovāc*, *govōru* (3. l. mn. prez.).

Novi praslavenski akut ne čuje se više u Biogradu na moru, barem ne kao sistem. On je prešao u dugosilazni ^ najprije na kraju riječi, a zatim u sredini i na početku, ali ostaje na starome mjestu: *štāp* < *štāp*, *pūt* < *pūt*, *šezdesēt*, *sedandesēt*, *devēti*, *desēti*, *čūvaņ*, *sačūvan*, *pītan*, *pīšen*, *krojāč* gen. *krojāca*, *zvonār* gen. *zvonāra*, *postolār* gen. *postolāra*, *nosāč* gen. *nosāča*, *bocūn* gen. *bocūna*, *šaltūr* gen. *šaltūra*. U Pakoštanima i u Pirovcu na kopnu gotovo je isto kao u Biogradu, čak se u Pakoštanima, koji su češće u saobraćaju sa štokavskim zaledem, takav akcentat katkada prenosi po pravilu novoštokavske akcentuacije: *četredēset*, *pedēset*, *šesdēset*, ali *osūden*, *sačūvan*, *zapītan*. Možda je taj slučaj samo u rijetkim riječima, koje se vrlo često spominju kao što su na pr. glavni brojevi, koji se uvijek upotrebljavaju u trgovini s vanjskim svijetom, jer kod rednih brojeva to ne biva: *devēti*, *desēti*, *četredēti*, *pedesēti*. U gen. i instr. jedn. imenica ženskoga roda *a*-osnova mjesto novoga praslavenskoga akuta dobili smo u Biogradu, Pakoštanima i Pirovcu na kopnu najprije dugosilazni akcentat ^, a zatim kratkosilazni " pod utjecajem toga akcenta u nom. jedn. i u ostalim padežima, u kojima je nekada takav akcentat bio: *ženā* (danas *žéna*), *ženī* (danas *žéni*): *glāvē*, *rūkē*, *sridē*, *sēstrē*, *vōdē*, *nōgē*; *glāvōn*, *rūkōn*, *sridōn*, *sēstrōn*, *vōdōn*, *nōgōn*. Kako iz navedenih primjera vidimo, i dužina prvoga sloga dobivena je analogijom prema imenicama tipa *rūka* < *rūkā*, kojima je prvi slog od iskona dug. Na Pašmanu imamo to skraćivanje samo u slučajevima, kad je prethodni slog od iskona dug, dakle: *zvīzdē* (gen. jedn.), *rūkē*, *glāvē*; *zvīzdōn*, *rūkōn*, *glāvōn*. Ako je prethodni slog kratak, novi praslavenski akut ostaje neizmijenjen: *ženē*, *nōgē*, *sēstrē*; *ženōn*, *nōgōn*, *sēstrōn*. Kako primjeri pokazuju, i u ovom kraju kao na otocima Srednje Dalmacije obično se izbjegava dužina i novi praslavenski akut u istoj riječi, ali to nije pravilo kao na pr. na Hvaru.

U svim ostalim mjestima na kopnu čuva se novi praslavenski akut uglavnom i kao sistem, premda uzdrman negdje više, a negdje manje: *pēti*, *šēsti*, *sēdmi*, *ōsmi*, *s mojōn* *ženōn*, *zvonīk*, *postolār*, *sabūn*, *pīšen*, *smīj*, ali: *kovāč* i *kōvač*, *pedēset*, *šesdēset*, *csamdēset* (Bibinje, Sukošan, Filip-Jakov, Turanj). U mjestima na otocima (Murter, Vrgada i Pašman) čuva se vrlo dobro novi praslavenski akut kao sistem od starine:

pītan, pišen, tovāri rovū, danās je lipo vrīme, šēsti, sēdmi, ōsmi (Tijesno na Murteru), *gospodār, pūno je mūh, mlādi, šćāp, vrātin, jā san bīja, rūkē* (gen. jedn.), *glāvē, rūkōn, glāvōn* (Jezera na Murteru), *počāti, šćāp, držin, ležin, tūji, osūden, kozūn, sestriūn, nogūn,* (Murter), *likār, jūtā rāna, lipā ženā, pēti, šēsti, dōjdēn, pōjdēn, pitān, pišen* (Betina na Murteru); *krāl̄j, stvār, likār, prāvi, pēti, devēti, gospodār* (Vrgada); *strāža, postolār, devēti, desēti, zvonin, pūšen, pišen, mōj, tvōj* (sva mjesta na otoku Pašmanu).

Vrlo je važna akcenatska crta u govoru svih mjesta na Pašmanu, u Vrgadi i svih mjesta na Murteru, da gotovo redovno ispred sonanata (m, n, nj, l, lj, r, v i j), iza kojih je otpao poluglas, kad dulje „, imaju u principu novi praslavenski akut mjesto dugosilaznog, što ga redovno imamo na otocima Srednje Dalmacije, dakle: *krāj* gen. *krāja, rāj, gustērna, krščānstvo, kotā* < *kotal, posā, pakā, ditinstvo, narānča, zdrāv-lje, pulinta, ūjca*: nom. *ūjac, divōjka, kārta, takōv, ovakōv, Mārkov sin, ūn* (= on), *Podvōrje, kūjmo, kūjte, āndel, lezērvā i lizērvā* (dvomjesečna vojna vježba), *pūnta* gen. jedn.: nom. *pūnat, fānta* gen. jedn.: nom. *fānat, mārča* gen. jedn.: nom. *mārač, prāvda, pālca, pērje*. Na otocima Srednje Dalmacije kao i u velikoj većini posavskih govora, u kojima se djelomično ili potpuno čuva stara akcentuacija,³ imamo: *krāj, rāj, gustīrna, krščānstvo, kotāl, posāl, pakāl, ditinstvo, narānča, zdrāv-lje, pulēnta, divōjka, kārta, takāv, ovakāv, Mārkov sin, ōn, Podvōrje, kūjmo, kūjte, ānjel, lezērvā, dva pūnta, fānta, mārča, prāvda, pālca, pērje*.⁴ Kao na otocima oko Biograda, tako imamo i na kopnu, gdje se još danas čuva stara akcentuacija na pr. u Novigradu. Tako je moralo biti i na Ugljanu, Dugom otoku, Pagu, Silbi, Olibu, Krku i Cresu, dok je još tamo vladao stari troakcenatski sistem kao što je još danas u Novom⁵ i uopće u Hrvatskom Primorju. To je jedna od crta, koja ove govore oko Biograda čini prelaznim govorima između jugoistočnih čakavskih govora i sjeverozapadnih. I u Posavini ima takvih govora (Siče, Magića Mala i dr.).⁶ Ostali posavski govori, kako je već spomenuto, slažu se u akcentuaciji uglavnom s govorima otoka Srednje Dalmacije. U nekim primjerima to se duljenje ispred sonanata i ostalih sonornih glasova obično ne vrši: *kljīn, mlīn, đim, đid, zākōn, kōnj* (sva mjesta na kopnu i na otoku Pašmanu). U Vrgadi imamo i u tim primjerima: *đim, sir, kōnj, zākōn* prema hvarskom: *kīn, mlīn, đim, đid, zākōn, kōnj*.

U ovim govorima oko Biograda imamo još jednu važnu crtu, koja im je zajednička s govorima Hrvatskog Primorja t. j. duljenje nepostojanoga *a* u ovim i sličnim primjerima: *otāc, prāšāc, kolāc, konāc, švenāc, udovāc, sinovāc, sūdāc, venāc, slipāc, dolāc, momāk* (Pašman).

³ Stj. Ivšić, Današnji posavski govor, Rad JA 196, str. 153.

⁴ Glasovne promjene prema izgovoru u govorima Srednje Dalmacije nisam vršio.

⁵ A. Belić, Zametki po čakavskim govoram, St. Peterburg 1910.

⁶ Stj. Ivšić, Današnji posavski govor, Rad JA 196, str. 153, 156, 218, 244 i Rad JA 197, str. 20.

Govori na otoku Pašmanu dulje kratkosilazni akcenat (˘) na vokalu *a* u sredini riječi redovno u otvorenom slogu. On mijenja i intonaciju, pa mjesto njega imamo t. zv. poludugi $\hat{a}$, koji se ni po čemu naročito ne razlikuje od čakavskoga akuta, dakle jednako kao na otoku Hvaru, Visu i Braču: *jábuka, jávor, tâmo, nâša, kopâti, ljubâvi, plâkati* (Banj na Pašmanu); *kovâti, lagâti, zobâti, târen* (Dobropoljana na Pašmanu); *znâti, siromâha, mlâdi, tkâla, dâlji, tâko, tornâti se* (Pašman). U mjestima na kopnu i na ostalim otocima toga duljenja ˘ akcenta nema, premda Jurišić i na Vrgadi spominje nekoliko takvih primjera: *ovâko* (vâko), *tâko*, *onâko* (nâko).⁷

Akcentuacija ovih govora slaže se s akcentuacijom srednjodalmatinskih govora u akcentu glagolskog pridjeva radnog: *pêko - pêkla - pêklo, rêko - rêkla - rêklo, trêso - trêsla - trêšlo, dôšo - dôšla - dôšlo, pôšo - pôšla - pôšlo* (sva mjesta na Pašmanu).

Isto se tako akcenat ličnih zamjenica i povratne zamjenice danas slaže s akcentom čakavskim i štokavskim Srednje i Južne Dalmacije, a rjeđe s akcentom Hrvatskoga Primorja: *mêne, mêni, têbe, têbi, sêbe, sêbi*, uglavnom sva mjesta na kopnu i na otocima, ali *kogâ - komû* (od upitne zamjenice *tko*) (na otocima) ali i: *tebê, sebê, tebi, sebi* pored *mêne, od têbe, od sêbe* (Nevidane na otoku Pašmanu), gdje se akcenat pomakao na prijedlog u obliku kratkosilaznog (˘), jer kratkouzlaznog (˘) nemaju. To nam dokazuje, da je u starije vrijeme akcenat bio na kraju kao u Hrvatskom Primorju, ali je pod utjecajem kopnenih štokavskih govora prenesen naprijed bez izmjene.

Prof. Ivšić u svom radu »Jezik Hrvata kajkavaca o stogodišnjici našega novoga pravopisa i književnog jezika«, Ljetopis JA, svez. 48. na str. 70–71. spominje, da je »glavna razlika između štokavske i čakavske akcentuacije s jedne strane i kajkavske s druge, što je metatonijski akcenat ˘ u kajkavskom dijalektu kud i kamo običniji nego u štokavskom i čakavskom. U štokavskom je dijalektu ograničen samo na nekoliko kategorija na pr. u gen. pl. *svâtâ, jêzikâ < jezikâ, bâba, lõpâtâ < lopâtâ, mjêstâ*; u pridjeva: *prâvi, mâli* i dr.; u čakavskom je češći, jer ne dolazi samo u primjerima, u kojima ga nalazimo u štokavskom, nego i u drugima, na pr.: kao u prez. *sêdem, gînem, rêžem*, u nekim govorima i u određenim pridjevima kao *šiti, bogâti* i dr., a u kajkavskom dijalektu dolazi gotovo u svima slučajevima, u kojima ga nalazimo i u slovenskom jeziku«. Prof. Ivšić navodi u 7 točaka i primjere, gdje nalazimo metatonijski akcenat ˘ u kajkavskom dijalektu. Ta akcenatska pojava vrlo je raširena i u čakavskom dijalektu, samo nam dosadašnje poznavanje čakavskih govora nije omogućivalo uvid u nju. Metatonijski akcenat u čakavskom spominje M. Kušar u radu »Rapski dijalekat«, Rad JA 118, Zagreb 1894. Neke primjere daje i I. Milčetić u radu »Čakavština Kvarnerskih otoka«, Rad JA 121, Zagreb 1895, A. Belić u »Zamêtki po čakavskim govoram«, Petrograd 1910. i u »Akcenatskim stu-

⁷ Isp. *Nast. vj. knj.* XLV, 1936–1937, str. 91.

dijama«, Beograd 1914., A. Cronia u radu »Grada o požavskom narječju«, JF VII. Beograd 1927.–1928. Metatonijskog akcenta ima dosta na otoku Pagu, a osobito u mjestu Pagu, u svim vrstama riječi, osobito ispred konzonantskih skupova: *vêrovat, mēštar, mēsto, îstina, (j)ist, dēsni, čēšljen, kûćni, mûćan, danās, večerās, vāš, nāš, otāc* (Novalja na Pagu); *šmōkva, māška, žetva, krūšva, lōkva, mētla, prāškva, blītva, tīkva, crīšnja, trīška, māknen, pomāknen, ušāhnen, tāknen, glojāt: prez. glōjen, išćen: inf. iškāt, tēšen: inf. tešūt, žōbjen: inf. zobāt, cēsjen: inf. cēsjāt, gēdat - gēdan (= gledati), ocīstī - ocīstīn, gāžit - gāžīn, lāžen, mišīit - mišīin, stārac, krāva, jābuka, māšlina, livāda, ubōtnica, pāmetan, sīt, ali sīta - sīto, slāb - slāba - slābo, bogāt, širōk, golcāt, celcāt, pitācu, rēcu ti, vikācu* (Pag). Na otoku Ugljanu ta je pojava još češća u svim mjestima, ali je najčešća u glavnome mjestu Preku: *pītāti, pīsāti, kōpāti, klečāti, brāti, plākati, - plāčin, dognāti, bižāti, jāgoda, slāma, brāva, māti, nāš - nāša - nāše, vāš, lāži* gen. jedn., *mālo, tāmō, denās, večerās, rēbāc, švenāc, čičāk, četvrtāk* (Ugljan na otoku Ugljanu); *brāšno, krāva, jābuka, jāvor, nāš otāc, dāti, bālavac, mrtvāc, stārica, stārac, kāmēnica, pāstorak, māškica, bāba, māčeha, pādavica, postānak, rastānak, sastānak, mlādež, slābost, bogāstvo, slāba, zdrāva, ali sīta, tānak* (Preko na Ugljanu). Ta je pojava ograničena na Ugljanu na slučajeve, kad se akcenat nalazi na vokalu *a*. Ta se pojava javlja ponešto i na otoku Pašmanu iako rjeđe: *krāva, slāma, brāti, klječāti, rāja* gen. jedn., *večerās, danās, nočās* (Ždrelac na Pašmanu), *brāt, rāt* (Mrljane na Pašmanu). Na otoku Vrgadi i Murteru toga nisam opazio.

Dužinu iza naglašenog sloga na Ugljanu rijetko sam gdje opazio, a tako i na Pašmanu. Nije izrazita ni na kopnu oko Biograda. Izrazitija je na Vrgadi i na Murteru, ali je i tamo manje izrazita od dužine ispred akcenta.

Sve nas to upućuje na zaključak, da je akcentuacija cijeloga ovog kraja bila prije jednaka ili gotovo jednaka akcentuaciji sjeverozapadnih čakavskih govora, a danas čini prijelaz od sjeverozapadne čakavske akcentuacije prema jugozapadnoj.

DIE GRUNDLAGEN DER BETONUNGSVERHÄLTNISSE IN BIOGRAD NA MORU UND UMGEBUNG

Zusammenfassung

Biograd na moru samt den benachbarten Ortschaften am Festland sowohl wie auch auf den Inseln gehörte ursprünglich dem Bereich des čakavischen Dialektes mit dem alten Dreiakzentensystem (˘, ˆ und ˜) an. Doch weisen die heutigen Festlandmundarten des erwähnten Gebietes bedeutende Störungen in den Betonungsverhältnissen auf, eine Folge von Einwirkungen der štokavischen Mundart des Biograder Hinterlandes.

In Biograd selbst finden wir heute ein Dreiakzentensystem, aber mit zwei alten Akzenten, " und ~ und einem neuen, dem štokavischen '. Die alten Akzente haben überall ihre Stellung bewahrt mit Ausnahme der offenen Auslautsilbe: so bleiben *kūvati, čūvāti, udovica, čovik, potök*, neu treten aber auf: *srida, vino, séstra, žena*. Diese Zurückziehung des " in der offenen Auslautsilbe tritt ebenso in den Biograd benachbarten Ortschaften am Festland auf, westlich und östlich von Biograd.

Biograd hat den neuen urslavischen Akut bereits eingebüsst, zumindest tritt er nicht mehr systembildend auf, also: *štāp, pūt, postolār* < *štāp, pūt, postolār*. Die gleiche Erscheinung ist auch südlich von Biograd anzutreffen, während der Westen den Akzent ~ noch systembildend bewahrt hat, obwohl auch hier bereits einzelne Abweichungen auftreten. Die Biograd vorgelagerten Inseln wahren den Akzent ~ sehr gut.

Auf den Inseln Pašman, Vrgada und Murter erscheint in der Regel der neue urslawische Akut vor Sonanten (m, n, nj, l, lj, r, v, j), die nach sich einen Halblaut eingebüsst haben, und deshalb Dehnung des " aufweisen: *gustērna, kūjmo, prāvda*. Dasselbe finden wir auch nördlich von Zadar in Novigrad.

Auf inlautenden offenen a wird auf Pašman der Akzent " zur Halblänge gedehnt: *jābuka, nāša, tāmo*. Das Festland kennt diese Dehnung nicht.

Die Inselmundarten von Pag bis Pašman weisen metatonischen Akzent ~ an Stelle des " auf: *krāva, slāma, brāti*, was ich auf Vrgada und Murter nicht nachweisen konnte.

So erweist es sich, dass die Betonungsverhältnisse des erwähnten Gebietes ursprünglich derjenigen der nordwestlichen čakavischen Mundarten verwandt oder gleich waren, während sie heute einen Übergang bilden vom nordwestlichen čakavischen Akzentsystem zum südwestlichen.